R 5664 (page 106)

ஆபத்தில் உதவுபவனே உண்மையான நண்பன்

A Friend in Need - A Friend Indeed

1 சாமுயேல் 20

தாவீதின் மீதான யோனத்தானின் அன்பு - நட்புக்கு இலக்கணம் - அதன் சோதனை - அதன் சகிப்புத்தன்மை *ஶி* அதன் அடிப்படை-நட்பு இழக்கப்படுதல் - சுயநலம் நெருங்கி வருகிற ஒரு ஆபத்து - "ஒவ்வொருவனுடைய கையும் பிறனுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது" - பரலோக உதாரணம்.

"சிநேகிதன் எல்லாக் காலத்திலும் சிநேகிப்பான்." நீதிமொழிகள் 17:17

நட்பின் உயர்ந்த உதாரணங்களை சரித்திரம் பதிவு செய்கிறது. ஆனால் அவைகளில் மிக உயர்ந்தது நமது பாடத்தின் கதையாகும். இஸ்ரயேலின் அரியணைக்கு வருங்கால வாரிசும், சவுலின் மகனுமாகிய யோனத்தான், தெய்வீக திட்டத்திலும் இஸ்ரயேலரின் இருதயத்திலும் உள்ளவனும் அவனது போட்டியாளனுமாகிய தாவீதுடன் கொண்ட நட்பைப் பற்றியதுதான் நமது பாடம். புனித தன்மை கொண்டதும் தன்னலமற்றதுமான அவனது நட்பு அந்த காலத்தில் சிலர் உயர்ந்த குணமுடையவர்களாயிருந்ததை நமக்கு மெய்ப்பிக்கிறது. இது சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாததாகவும் பரிணாம கொள்கைக்கு முற்றிலும் முரண்படுவதாகவும் இருக்கிறது.

யோனத்தானின் தகப்பனாகிய சவுல் ராஜாவின் பொறாமையின் ஆவிக்கு எதிரிடையாக அவனது அன்பின் ஆவி எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நிற்கிறது. கோலியாத்தை தாவீது வெற்றி கொண்ட பிறகு தாவீதை சந்தித்ததே அவனது முதல் சந்திப்பாகும். தாவீதை போட்டியாளனாக, நசுக்கப்பட வேண்டியவனாக நினைப்பதற்குப் பதிலாக உயர்ந்த குணமுடைய யோனத்தான், தனது ராஜகுமாரனுக்குரிய சால்வையை கழற்றி, அதையும் தன் பட்டயத்தையும் வில்லையும் கூட தாவீதுக்கு கொடுத்தான்.

ரெவரெண்டு அலெக்ஸ் வைட் (Rev. Alex Whyte) என்பவர் கூறுகிறதாவது: "யோனத்தான் சவுலின் மூத்த மகன். ஆகையால் அவன் இஸ்ரயேலின் அரியணைக்கு வருங்கால வாரிசு. அவன் அழகானவனும், உயர்ந்த மனோதிடமும், ராணுவத்தில் பெருமைக்குரியவனும் ஜனங்களுக்கு பிரியமானவனும், மனபலமும் உடல் பலமும் உள்ளவனாக இருந்தான். அவனது அழகுக்காகவும், கால் வேகத்திற்காகவும் அவனது தோழர்கள் அவனை கேஸில் ((Gazelle - ஒருவகை அரேபிய மான்) என்று அழைப்பது வழக்கம். அவனது தகப்பன் பெரிய விபரீதமான மீறுதலை செய்யாதிருந்திருப்பானேயானால், சவுலுக்கு அடுத்தபடியாக அவனே இரண்டாவது ராஜாவாக இருந்திருப்பான்.

R5664 : page 107

ஆனால் அரியாசனத்திற்கு ஸ்திரத்தன்மையையும், கிரீடத்திற்கு ஒளியையும் கொடுக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த குணலட்சணமும், சிந்தையும் இருதயமும் உள்ள யாரும் அரியாசனத்தில் அமரவில்லை."

"நல்ல கருத்தான ஒரு நண்பனைப் போல வாழ்க்கையில் ஓர் ஆசீர்வாதமில்லை" என்று பழங்காலத்தினர் ஒருவர் நன்றாக எழுதியிருக்கிறார். ஒரு கவிஞர் இப்படியாக எழுதியிருக்கிறார். "வாழ்க்கை ஒரு நண்பனைப்போல இன்பத்தைக் கொடுக்காமல் தீர்க்க தரிசனங்களையும், நிறைவேறுதலையும் இருதயத்தின் ஆழத்தில் நிறைந்து இருக்கும்."

“ஆபத்தில் உதவுபவனே உண்மையான நண்பன்”

யோனத்தானின் அன்பு, நட்பு நுரைத்தெழுகிற தன்மையுடையது அல்ல. அது உண்மையான ஒன்று. அவன் சும்மா வார்த்தைகளில் மாத்திரம் நேசிக்கவில்லை, ஆனால் செயலிலும் உண்மையாக நேசித்தான். அவனது தகப்பன் தாவீதை ஆதரிக்கும் போதும், ஜனங்கள் ஆரவாரிக்கும் போதும், மற்றவர்களால் ஆதரிக்கப்படும்போது மாத்திரம் அல்ல, ராஜா அவனது நண்பனின் சத்துருவான போதும் அவனது உயிரை வாங்க தேடிய போதும் அதே போல் நேசித்தான். நட்பு சோதிக்கப்படும் வரையோ, அதற்கு முன்போ உண்மையானதாக கருதப்பட முடியாது. பரீட்சையையோ, சோதனையையோ சகிக்காத மற்றும் எந்த தியாகமும் செய்யாத நட்பு மாதிரியான (Model) நட்பாக இருக்க முடியாது.

யோனத்தான் பெற்றிருந்த அப்படிப்பட்ட அன்பை கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகிறார். இந்த அன்பு ஒருவருக்கொருவர் கனப்படுத்துவதில் முந்திக்கொள்கிற அன்பு மற்ற அன்பெல்லாம் பெரிதானதாக இருந்தாலும், இதுதான் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக இருக்கிறது. ஏனெனில் மற்ற அன்பெல்லாம் மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஏனெனில் தாவீது தேவனை நேசித்தான். அவர் சித்தம் தம்மில் நிறைவேற நாடினான். வேதத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதுபோல, அவன் காத்திருக்க வேண்டும் என்கிற அவருடைய சித்தம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அவனும் ஞானத்துடன் நடந்து கொண்டான். மேலும் யோனத்தான் இந்த ஞானத்தின் ஆவியை பகுத்துணர்ந்து கொண்டான். ஏனெனில் தாவீது நீதியின் ஆவியால் வழிநடத்தப்பட்டான் என்பதை அவன் உணர்ந்து கொண்டு அவனை நேசித்தான்.

நாம் எந்த அளவுக்கு வேதத்தை புரிந்து கொண்டு சத்திய ஆவியை பெற்றிருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு அதன் கொள்கைகளை புரிந்து கொண்டு, அதன் பிரதியாக, எடுத்துக்காட்டாக இருக்க முடியும்; அது நட்பாக இருந்தாலும், ராஜாவின் கடமையாக இருந்தாலும், நமது குடும்ப உறவு முறையாக இருந்தாலும், நமது தேவனைக் குறித்த கடமையாக இருந்தாலும் அதைச் செய்ய முடியும். தேவனிடமிருந்து வரும் செல்வாக்குகள் உண்மையான நட்பையும், அன்பையும், இருதய மற்றும் தலையின் மேலான எல்லா குணலட்சணங்களையும் ஏற்படுத்துகிறது. இன்றும் பல செல்வாக்குகள் சுயநலத்தின் ஆவி, பேராசை, பொறாமை போன்றவைகளை நோக்கி கிரியை செய்கிறது.

எப்படி யோனத்தான் ராஜாவாகிய தனது தகப்பனுக்கும். தாவீதுக்கும் இடையே சமாதானத்தை ஏற்படுத்துகிறவனாக நடந்து கொண்டான் என்பதை கடந்த பாடத்தில் நாம் பார்த்தோம். யோனத்தான் எப்படி ஒரு உண்மையான நண்பனாக நடந்து கொண்டான் என்பதற்கான நமது கவனத்தை இந்த பாடம் ஈர்க்கிறது. தாவீது தனது ஜீவன் ஆபத்தில் இருந்ததை உணர்ந்து, தனது பயத்தை யோனத்தானிடம் கூறினான். யோனத்தான், தமாறுவாரோ என்று நம்பிக்கை இழந்தான், எனினும் தாவீதின் மனோபாவம் யோனத்தானிடம் நல்லெண்ணத்தை ஏற்படுத்தியது. அமாவாசை விருந்துலிருந்தது. தாவீது ராஜாவோடே பந்தியிலிருந்து சாப்பிட வேண்டியிருந்தது. சவுல் ராஜா தலைமையான இடத்திலும் வலது பக்கத்தில் யோனத்தானும் இடது பக்கத்தில் இராணுவ தளபதியும் நான்காவது இடத்தில் ராஜாவுக்கு எதிர்ப்பக்கம் தாவீதும் உட்கார வேண்டியிருந்தது. நண்பர்களுக்கிடையே செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி, யோனத்தான் ராஜாவின் நோக்கத்தை அறிந்து அதை தாவீதிடம் தெரிவிக்கவேண்டும். விருந்தின் முதல் நாளில் ராஜா ஏதும் சொல்லவில்லை. எனினும் யோனத்தான் ராஜாவின் கவனத்தை திருப்புவதற்கு ஏற்ற சமயத்தில் தாவீதின் இருக்கையில் அமர்ந்தான். முடிவாக ராஜா, தாவீதின் பேரை உச்சரிக்க விரும்பாமல், ஈசாயின் மகன் எங்கே என்று கேட்டான். தாவீது தன் குடும்பத்தார் நடத்தும் பலியில்

கலந்து கொள்ள தன்னிடம் உத்திரவு பெற்று பெத்லகேம் மட்டும் சென்றிருக்கிறான் என்று யோனத்தான் பதில் கூறினான்.

இந்த சமயத்தில் தாவீதை கொல்லும் தனது நோக்கம் முறியடிக்கப்பட்டதை அறிந்து, தன் கோபத்தை தனது மிகவும் அன்பான மகனிடம் காண்பித்தான். சவுல் அவனை, அடங்காதவனே, தாய்க்கு பிரயோஜனமற்றவனே என்று கூறி அவன் தனக்கு மகனே அல்ல என்று பொருள்படும்படி கூறினான். அவன் தன் கோபத்தில் ஒரு ஈட்டியை எடுத்து யோனத்தான் மேல் எறிந்தான். அவனை தாக்கும் எண்ணத்தோடு அல்ல, அவனது கொடூரமான பொறாமையை வெளிப்படுத்துவதற்காக ஆகும். யோனத்தானின் பதிலானது, அவன் தனது நண்பனுக்காக தான் எந்த அளவுக்கு ஆபத்தில் இருக்கிறான் என்பதை குறைவாகவும், நண்பனுக்கு அநீதி செய்யப்படுவதை அதிகமாகவும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். யோனத்தான் “கோபதாபமாய் பந்தியைவிட்டு எழுந்திருந்துபோய், அமாவாசையின் மறுநாளாகிய அன்றைய தினம் போஜனம் பண்ணாதிருந்தான்; தன் தகப்பன் தாவீதை நிந்தித்துச் சொன்னது அவனுக்கு மன நோவாயிருந்தது.”

மன அழுத்தத்தில் தன்னை மறந்து நண்பனைப் பற்றி மட்டுமே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிற ஓர் அழகான நட்பாக அது இருக்கிறது. அனைத்து மானிட அன்புக்கும் நட்புக்கும் எதிரிடையாக இருந்தாலும், இயேசு கூறுகிறதாவது; “ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்காகத் தன் ஜீவனை கொடுக்கிற அன்பிலும் அதிகமான அன்பு ஒருவரிடத்திலுமில்லை.” எனினும் இயேசுவின் விஷயத்தில் எந்தவொரு பூமிக்குரிய அன்பையும் நட்பையுங்காட்டிலும் அதிகமானது. ஏனெனில்,“நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்தார்.” ஆண்டவர் எல்லா கிறிஸ்தவர்களுக்கும் உதாரணமாக இருக்கிறார் என்று அப்போஸ்தவர் அறிவிக்கிறார்.” மேலும் அவர் “அவர்கள் சகோதரர்களுக்காக ஜீவனை கொடுக்க கடனாளிகளாக இருக்கிறார்கள்” என்றும் ஒருவருக்கொருவர் ஜீவனைக் கொடுக்க தயாராக இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். இதுதான் பரலோக அன்பு, தெய்வீக நட்பு. யோனத்தானுடைய அன்பு, கர்த்தர் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களது உதாரணத்திற்கு அடுத்தபடியாக மாதிரியாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

“உனக்கு இன்னும் அப்பால் இருக்கிறது அல்லவா?”

அடுத்த நாள் காலையில் தாவீது வீட்டிலிருந்து திரும்பி வந்து, ராஜாவின் மனோபாவத்தைப் பற்றிய யோனத்தானின் தீர்மானத்தை அறிய வேண்டியவனாயிருந்தான். ஒரு பெரிய பாறைக்கு அருகாமையில் உள்ள வயலுக்குள் யோனத்தான் தனது வில், அம்பு எய்யும்போது, அம்புகளுடன் செல்ல வேண்டும் என்று அடையாளமாக அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அம்பு எய்யும்போது, “அம்பு இன்னும் உனக்கு அப்பால் இருக்கிறது அல்லவா? நீ தீவிரித்து பொட்டெனப்போ”என்று யோனத்தான் கத்தினால், தாவீது தப்பி ஓட வேண்டும். ஆனால் நேரடியான தொடர்பு இனி இராதபடி பிரிவதை இரு நண்பர்களும் நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியவில்லை. யோனத்தான், தாவீது ஒளிந்து கொண்டிருந்த பாறைக்குப் பின்னால் சென்றான். உயர்ந்த மனித அன்புடைய இருவரும் ஒருவரையொருவர் முத்தஞ்செய்து, கட்டித் தழுவிக் கொண்டு பின் பிரிந்தார்கள்.

இங்கே யோனத்தான், தாவீதுக்கு தேவனுடைய அருள் இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினான். மேலும் தாவீதை தன்னோடும் தனது குடும்பத்தோடும் உடன்படிக்கை பண்ணும்படி கேட்டுக் கொண்டான். அதாவது என்ன நடந்தாலும் தன்னையும் தன் குடும்பத்தையும் தயவாய் நடத்தும்படி கேட்டுக் கொண்டான். அவன் தாவீதிடம் கூறியதாவது: “நீர் சமாதானத்தோடே போம், கர்த்தர் என்றைக்கும் எனக்கும் உமக்கும் என் சந்ததிக்கும் உமது சந்ததிக்கும் நடுநிற்கும் சாட்சி என்று சொல்லி, கர்த்தருடைய நாமத்தைக் கொண்டு நாம்

இருவரும் ஆணையிட்டுக் கொண்டதை நினைத்துக் கொள்ளும்." பின்பு அவன் எழுந்து புறப்பட்டுப் போனான். யோனத்தானோ பட்டணத்திற்கு போய்விட்டான்.

தாவீது, சவுலின் குடும்பத்திற்கு ஒரு நண்பனாக எடுத்துக் கொண்ட உபகார பந்தத்தை மறக்கவேயில்லை என்று வேதாகம சரித்திரம் நமக்கு காண்பிக்கிறது. அந்த காலத்தில் கிழக்கத்திய தேசத்தில் ஒரு புது ராஜவம்சம் அரசாட்சிக்கும் வரும்போது கவிழ்க்கப்பட்ட ராஜ வம்சத்தில் உள்ள ஆண்களையெல்லாம் முற்றிலுமாக அழிப்பது வழக்கத்தில் இருந்தது. ஆனால் தாவீதின் விஷயத்தில் அப்படி நடக்கவில்லை.

பெலிஸ்தரோடு நடந்த சண்டையில், யுத்த களத்தில் யோனத்தானும் அவனது தந்தையும் இறந்த பிறகு தாவீது அவர்களைக் குறித்து புலம்பல் பாடினான்.

"யோனத்தானே, உயரமான ஸ்தலங்களில் வெட்டுண்டு
போனாயே! என் சகோதரனாகிய யோனத்தானே, உனக்காக நான்
வியாகுலப்படுகிறேன்! நீ எனக்கு வெகு இன்பமாயிருந்தாய்! உன்
சிநேகம் ஆச்சரியமாயிருந்தது. ஸ்திரீகளின் சிநேகத்தைப்
பார்க்கிலும் அதிகமாயிருந்தது!"

நட்பைக் குறித்த சாதகமான தாக்கம் இல்லாமல் இந்த சம்பவத்தை யாரும் படிக்கமாட்டார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். அவர் உண்மையுள்ளவராக உயர்ந்தவராக, மிகவும் உண்மையுள்ள நண்பனாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் யோனத்தானின் அன்பைப்பற்றிய இந்த சம்பவம் விசேஷமாக கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஓர் ஆசீர்வாதமாக இருக்கும்; கிறிஸ்துவின் அன்புக்கும் தேவனின் பிரியமுள்ள குமாரனின் சாயலுக்கு ஒப்பாக வேண்டும் என்கிற கட்டளைக்கும் வழி நடத்தும். மேலும் அவர்களது நட்பு விசேஷமாக ஒருவருக்கொருவர் விசுவாசத்துடனும், உண்மையுடனும் நிலைத்திருக்கக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்போஸ்தவர் கூறுகிறதாவது; "நமக்கு கிடைக்கும் சமயத்திற்குத் தக்கதாக யாவருக்கும், விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தார்களுக்கும் நன்மை செய்யக்கடவோம்."

See more Books & Articles at www.foodfornewcreature.com